

Jan Willem Roosenbrand

Genesis 12:2

Bron van zegen

Oosterkerk 25 september 2011

Dia 1

Heb je ook meegedaan aan Oosterlicht?

Het sportproject in deze wijk de Oosterpark.

Ik citeer het kerkblad:

Elke dag waren er zo'n 20, 30 kinderen en jongeren en op woensdag zelfs 50, om mee te doen met voetbal, volleybal of streetdance.

Tijdens de pauzes deden de medewerkers een dramastuk en een getuigenis en werd er in de groepjes over doorgepraat. De kinderen merkten dat er veiligheid was en dat ze zichzelf konden zijn. Eindelijk een keer geen ruzie en ze konden een keer samen spelen en sporten. De ouders waren ook blij met de aanwezigheid van het team en met alles wat er geregeld was. Er zijn mooie gesprekken geweest over wie Jezus is en waarom we geloven. Maar ook over de gebroken gezinnen waar de meeste kinderen uit komen.

Vrijdag een week geleden is er begonnen met follow up. In eerste instantie gaan we beginnen met 1 keer in de 2 weken 's middags (15.30-17.30) te sporten met de kinderen. We kijken dan wat er vervolgens gaat ontstaan. “

Ja, wat zou er ontstaan, als je het vol kunt houden om elke twee weken met deze kinderen te sporten?

Laten we eens even dromen.

Stel je voor dat er behalve dat er elke twee weken medewerkers de wijk ingaan, vanuit Beijum en Lewenborg, stel je voor dat er een paar mensen in deze wijk waar de Oosterkerk al jaren staat, en waar we als kerk eigenlijk niet echt met de echte Oosterparkers contact meer hebben, maar stel je voor dat er eens een aantal gemeenteleden van ons in die wijk zouden gaan wonen, of als ze er al wonen, zich echt voornemen om er niet na een paarjaar weer vandaan te gaan naar een fijn huis in Drielanden maar er te blijven en zich te richten op dagelijks contact met de Oosterparkers. Ze helpen mee met het sporten, ze maken een praatje met de ouders, ze zetten zich in voor de buurtvereniging, ze leven het evangelie voor en als ze de kans krijgen vertellen ze iets goeds over God en over Jezus. Misschien zouden ze zelfs over een paar jaar de kans krijgen om aan huis een speciale Oosterpark Alphacursus te houden met de contacten die ze hebben gekregen. En stel je voor – je mag toch dromen en idealen hebben?- stel je voor dat er wijkbewoners mee gaan doen met het organiseren van de sport, en dat er op zondagochtend om een uur of 12 een groepje mensen ontstaat dat met elkaar eet en praat over het leven, en over hoe goed God is...

En dan? Mensen leren de Here Jezus kennen.

Ze leren hem kennen via mensen van de Oosterkerk.

Zouden ze hier in de gemeente passen? Zouden ze aansluiting kunnen vinden?

Dat zou mooi zijn.

Maar het zou ook kunnen dat dat er niet in zit. Omdat de cultuur van de Oosterkerk en de gemiddelde vrijgemaakte Oosterkerker toch te veel verschilt van die van de gemiddelde Oosterparker. Tja.

Maar zou het een idee kunnen zijn dat er naast en verbonden met de Oosterkerk een nieuwe gemeenschap ontstaat, een groep mensen die het leven met elkaar deelt en die het evangelie van Christus vorm geeft in de wijk.

Dat zou toch fantastisch zijn.

Hebben we zulke mensen, met deze droom?
Zou God ons zulke mensen kunnen geven?

We zingen al eeuwen met psalm 122 : kom ga met ons en doe als wij! Zo wekken we anderen op om met ons mee naar de kerk te gaan.

Maar misschien is het ook goed om daarnaast vanuit de kerk naar de mensen toe te gaan en te doen als zij.

Om daar dan de naam van de Heer te laten wonen.

Ik heb ervoor gekozen om eens te overdenken hoe het met Israël is begonnen.

De roeping van Abram.

Dia 2

Israël nam te midden van de volken een heel speciale plek in. God had hen afgezonderd. En zeker, af en toe waren er profeten die voorzeiden dat het niet bij Israël alleen zou blijven maar dat de volken zouden komen en toestromen naar Jeruzalem, Jeruzalem dat God bemint.

Maar dat zijn uitzonderingen in het Oude Testament. Meestal is de toon verdedigender.

Jeruzalem moet heilig zijn, afgesloten voor vreemdelingen, op God gericht en met de rug naar de volken. Soms tref je zelfs een houding van superioriteit aan. Wij horen bij God en wij zijn besneden en wij hebben een verbond met God en hier binnen is het en daar buiten is het niet.

Maar hoe is het begonnen met dit speciale volk van God?

Volgende week wil ik er nog verder met jullie over nadenken, vooral hoe deze tekst uit Genesis 12 in het Nieuwe Testament ter sprake komt.

Maar nu gaan we er ook naar kijken met als speciale zoekvraag: wat zegt de manier waarop God met Abram begon over Gods plan met de hele wereld. of laat ik het meteen wat dichterbij huis brengen: kun je uit deze geschiedenis je droom laten voeden over een kerk in de wijk, een Oosterkerk in de Oosterpark. Wat mij betreft wel.

Ik maak er 4 opmerkingen over.

Dia 3

* 1. Genesis 12 komt – hoe kan het anders, na Genesis 10 en 11. In Genesis 10 staat een opvallende lijst met volken. Je merkt eraan dat Abram niet het begin van de geschiedenis is, Israël is niet het begin, het begint veel breder, God is de schepper van alle mensen. Maar op Genesis 10 volgt hoofdstuk 11, over de torenbouw van Babel. De mensheid in het algemeen heeft geen zin om God te dienen. We proberen onszelf te redden, we bouwen torens tot aan de hemel, we willen groei en groei en zo hebben we God niet nodig. We dienen onze eigen goden, van welvaart en veiligheid en groepsbelang. Dat is de wereld van Ur waar Abram vandaan komt, dat is de wereld van Charan waar zijn vader blijft steken omdat hij hier een betere toekomst heeft gevonden.

Toepassing: idealiseer de situatie in de wijk en van de mensen in het algemeen niet. Mensen zitten vaak helemaal niet te wachten op God. Sommigen wel, die zijn door God al voorbereid, maar velen ook niet. Er is niet alleen nood, ja ook dat, veel nood, eenzaamheid, gebroken gezinnen, huiselijk geweld, alcoholisme, maar daar doorheen speelt een diepmenselijke neiging om God buiten de deur te houden. Het is maar dat we dat weten. Nou ja, als je jezelf

een beetje kent, dan weet je dat dat ook van jezelf geldt. Dat verzet tegen God heeft de Geest van Christus in ons eigen leven ook moeten aanpakken, en hij moet het nog steeds.

Dia 4

* 2. Abram wordt weggeroepen uit deze wereld. Vertrek uit je land, laat je familie achter, zelfs je naaste verwanten.

God maakt een herstart in een wereld die hem niet nodig heeft.

Kijk eens wie hij eruit kiest. Een oude man, al 75 jaar, met een oude vrouw, al 65. Ze hebben geen kinderen. In deze wereld een doodlopende weg. Wat hebben ze? Een belofte, ze hebben een stem gehoord. Meer niet. Een belofte van God. Hij gaat me je mee. Hij zal het in orde maken. Je krijgt een zoon, het is absoluut onmogelijk, maar als hij het zegt, dan moet je het maar geloven. Afgesneden van je familie, je oorsprong, geen kinderen, geen toekomst, met alleen een stem van God. En een belofte waar je nog niks van ziet de komende 20 jaren. Zo werkt God nog steeds. Dit is in termen van de Here Jezus zelf: opnieuw geboren worden, niet uit de kracht van een mens, maar uit God. Mensen die geleerd hebben en telkens opnieuw moeten leren dat het woord van God echt leven schept. Dat je niet doodloopt als je het met het evangelie waagt.

Toepassing: het gaat bij het kerkzijn in de wijk niet alleen om een sociale activiteit, maar als je kerk van Christus bent, dan leef je uit het evangelie van de God die doden tot leven wekt, die Christus uit de dood heeft opgewekt, die ons opnieuw geboren liet worden, dat is de diepere motivatie waar je zelf uit leeft en waar je anderen naar toe mee wilt nemen.

Dia 5

* 3.

Ja, en zo ontstaat een heel speciaal volk. Een volk waar de Heer een heel bijzondere band mee heeft. Dat hij zegent, zegent met bloei van het leven. Zegent met zijn eigen Heilige Geest, een volk, dat zijn bijzondere eigendom is. Een volk dat zijn geliefde is, de bruid van Christus. Een volk waar God een verbond mee maakt, met jong en oud.

Toepassing: als je om je heen wat wilt betekenen, in de Oosterpark, of via Present, of gewoon voor je burens of collega's, zorg ervoor dat je zelf ook blij bent met de kerk, niet omdat het zulke geweldige mensen zijn allemaal, maar omdat je hebt ontdekt hoe belangrijk de kerk is voor Christus, zijn bruid, zijn liefste. Zorg ervoor dat je niet uit onvrede met de kerk, uit chagrijn over de kerk dan maar de wijk in gaat, de kerk uit. Nee, je bent de kerk, je mag een deel van de kerk zijn, je mag je bijdrage leveren aan de kerk, hier tussen deze muren van de Oosterkerk en zo ook daarbuiten.

Dia 6

* 4. En tenslotte: Abram, je zult een bron van zegen zijn.

Alle volken op aarde zullen wensen gezegend te zijn als jij. Of met die alternatieve vertaling: door jou zullen alle volken op aarde gezegend zijn.

Ja, God kiest Abram eruit, uit de volken. Maar hij schrijft de volken niet af. Abram en Israël en de kerk zijn de springplank naar de volken van de aarde, die God geschapen heeft en nog steeds zoals Genesis 10 laat zien, opsomt als volken van waarde. Een bron van zegen zul je zijn. Via jou zoekt God altijd de anderen.

Dia 7

In de kerk hebben velen de gewoonte om een rolletje pepermunt door te geven. Je hebt het zelf meegenomen, maar je deelt ervan uit aan anderen. In de kerk. we mogen ook leren om het buiten de kerk door te geven.

Toepassing: we staan in de Oosterpark met een prachtig kerkgebouw.

We wonen persoonlijk in Drielanden, in Lewenborg, in Beijum, de Hunze, de oosterpark, de Korrewegwijk, de Hoogte, Ulgersmaborg, en God zegent ons op die plek.

Maar hij heeft die hele wijk op het oog. Hij zegent om een bron van zegen te kunnen zijn.

Zachtjes doorgeven.

In Jezus' naam. Amen.